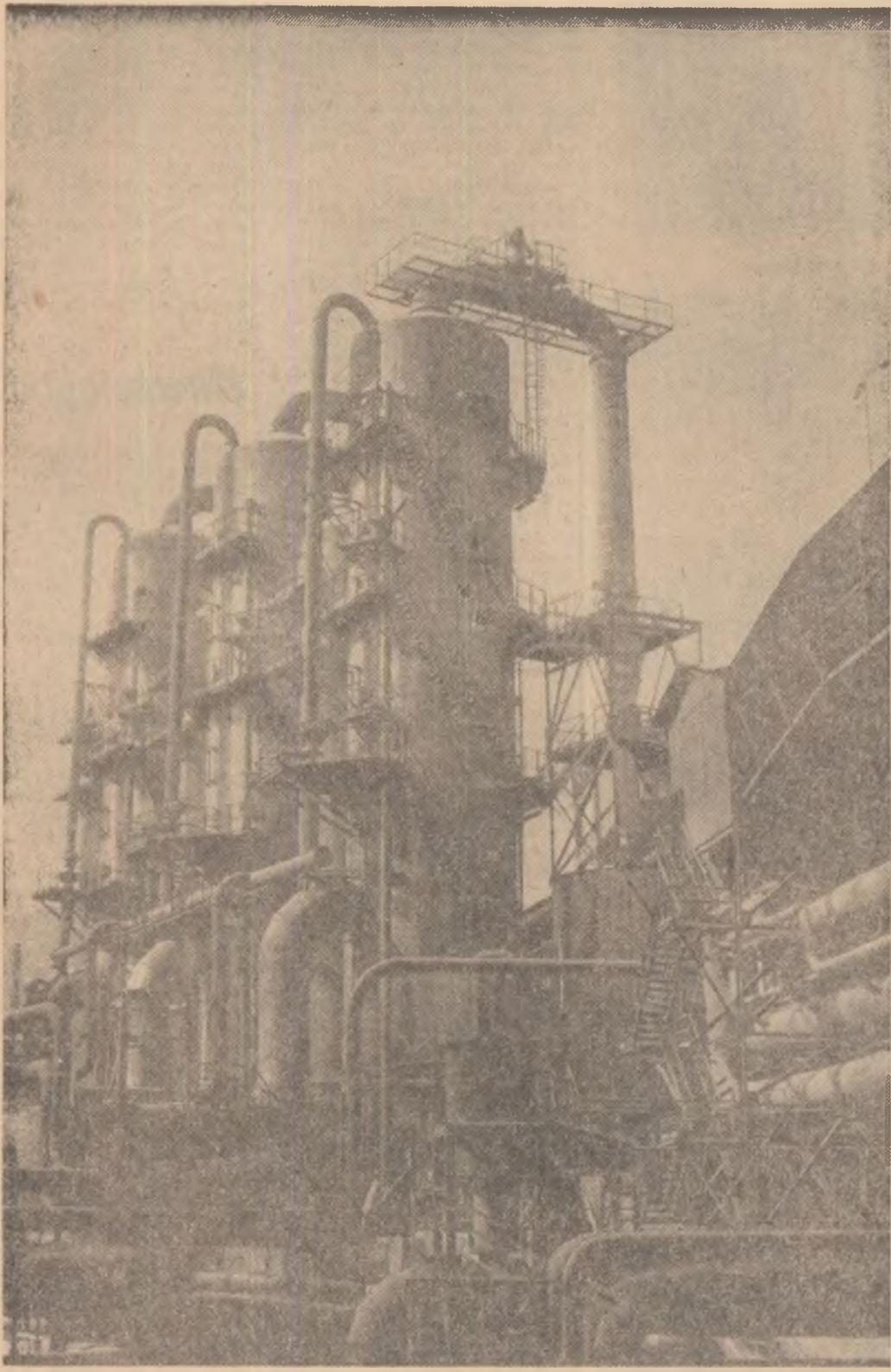

TRĂIASCĂ SCUMPA NOASTRĂ PATRIE, REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Instalația de încălzire a aerului de la furnalul de 700 mc al Combinatului siderurgic Reșița. Foto: AGERPRES

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIX, Seria II, nr. 4548

4 PAGINI — 20 BANI

Luni 30 decembrie 1963

MANIFESTĂRI CU PRILEJUL ANIVERSĂRII REPUBLICII

Prin telefon de la corespondenții
noștri regionali

● **BAIA MARE.** Ieri, în jurul orei 22 mai multe sîli de spectacole din Baia Mare deveniseră neîncăpătoare. Conferința intitulată „Republica Populară Romîna, patria noastră socialistă”, ținută de prof. univ. Tănase Filip în sala de spectacole a cinematografului Popular a fost audiată de peste 600 de oameni ai muncii, tineri și vîrstnici din oraș, iar alți peste 300 de bălăntari au audiat aceeași conferință în sala de spectacole a clubului tineretului. După conferință pe scena cinematografului Popular, corul unificat al căminului cultural Valea Borcutului și Trusului regional de construcții Maramureș și corul Institutului pedagogic au interpretat un program de cîntece. De mult succes s-a bucurat programul închinat Republicii de către brigada artistică de agitație a Trusului minier Baia Mare. Formația de dansuri a Institutului pedagogic de 3 ani a prezentat dansuri ardelențești și oșenești, iar în încheiere, fanțara unită a orașului Baia Mare a interpretat cîntecul „Patrie liberă” și un potpourri românesc intitulat „Zi de sîrbătoare”. În sala de spectacole a Teatrului de Stat din Baia Mare, ansamblul de cîntece și dansuri a prezentat spectacolul „Loc și cîntec românesc”. În cinstea celei de a XVI-a aniversări a Republicii, Casa de cultură a sîndacilor a organizat un concurs gen „Cine știe, câștigă” dotat cu premii pe tema „Regiunea Maramureș — în plină dezvoltare economică și social-culturală, în anii regimului democrat-popular”. Participanții la concurs au fost elevii ai școlilor medii nr. 1 și 3. În răspunsurile lor, concurenții au vorbit despre noile obiective industriale. Pe scenele căminelor culturale din satele aparținătoare orașului regional Baia Mare a fost, de asemenea, audiată conferința „R.P.R. — patria noastră socialistă”. Formațiile culturale-artistice ale căminelor culturale au prezentat bogate programe închinat Republicii, vieții noi și ferice. La toate aceste manifestări au participat peste 25.000 de muncitori, țărani colectiviști și intelectuali.

● **CLUJ.** În cinstea aniversării Republicii, la Casa de cultură a studenților din Cluj, sîmbătă, au avut loc mai multe manifestări culturale-artistice: o audiație muzicală care a cuprins cîntece închinat Republicii și patriei, simpozionul „Republica Populară Romîna — succesele ei economice, științifice și culturale”. În încheierea acestor manifestări, a rulat filmul artistic românesc „Alarmă în munji”.

● **TIMIȘOARA.** Duminică dimineața, la clubul C.F.R. „16 Februarie 1933” din Timișoara a avut loc o manifestare consacrată zilei de 30 Decembrie. Vorbind despre cea de a XVI-a aniversare a proclamării R.P.R., tov. Gheorghe Oprea, președintele Consiliului local al sindicatelor Timișoara, a făcut totodată bilanțul principalelor realizări din regiunea Banat. În încheiere, artiștii Teatrului de Stat din Timișoara și artiștii amatori de la Fabrica „Banatul”, „Electromotor”, I.T.T., 1 Iunie, Poligrafie etc. au prezentat montajul literar-muzical-coregrafic „Te slăvim, Republică mîreată”. La această manifestare au luat parte peste 600 de oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile timișorene.

Cititi

IN PAG. A II-A:

● Cu nava „București”
în jurul lumii

● Unde mergem?

● SPORT

IN PAG. A III-A:

● Poezii

● Zile de vacanță

De ani de zile, bilanțurile tradiționale ale aniversărilor noastre sînt prilej de poezie: o poezie bărbătească, lucidă, calmă și plină de încredere în destinul patriei, aflat pentru prima dată în decursul zbucimelor noastre istorice în miinile acelor care prin munca, inteligența, talentul și elanul lor constructiv au făcut România luminosă, România socialistă de astăzi.

Sînt în istoria popoarelor perioade lungi în care timpul pare să se aștearnă ca o cenușă asupra vieților, asupra aspirațiilor, în care nădejdele par fără viitor, în care nedreptatea și minciuna triumfă, dar totdeauna sub valul acesta, lent în aparență, mocnesc furtunile viitoare, momentele acelea unice în care popoarele, luîndu-și soarta în propriile mîini, schimbă cursul istoriei, mînturînd din calea lor toate obstacolele, momentele care scot la iveală tot ce e mai bun în om, mai nobil, mai avîntat, mai pur.

ceza în înapoiere materială și culturală; în timp ce gloanțele zburau cu dărnice în piepturile celor care nu mai puteau și nu mai voiau să susțină povara curbelor de sacrificii; în timp ce porțile blindate ale celulelor se închideau în urma celor mai buni fii ai poporului; în timp ce hoții și iltiharii erau copleșiți de onoruri; în timp ce „majestățile lor” nu neglijau nimic, de la mîta lustră discretă la partidele monstre de poker, pînă la exploatarea bordelurilor, ca să-și rontunjească poțtia de prădă din avutul țării.

Sentimentul PATRIEI

de Titus Popovici

treagă istorie de afaceri vicioase, de vindere la mezat a țării, de panamale, de amante și de protejați, de oprinare a tuturor năzuințelor cinste, de nesfîrșită mizerie a celor care prin munca lor produceau totul în țara în care erau la modă frazele sfîrșitoare despre „Pathe” și „Datohie”, pompoasele „acțiuni culturale”, în timp ce intelectuali cel mai de valoare, celebrii cersetori în haine negre, sfîrșeau prematur pe paturi de spital; în timp ce satul românesc lin-

mai îndepărtate decît cele de acum cîteva secole; sîntem aproape de Ștefan cel Mare, de lupta lui eroică, de pura ardere patriotică a lui Bălcescu, de tragedia lui Avram Iancu — și ne par străine, aproape nevrozsimile personajele farsei Hohenzollern — Siegmaringen, vîzute, de unii, în carne și oase. Aceasta, pentru că înfăptuind și conducînd revoluția socialistă, partidul a înnoțat, făcîndu-le să trăiască via

(Continuare în pag. a III-a)

PENTRU CEI DE 18 ANI

La Pitești

La I. M. F. Tg. Mureș

Deasupra intrării Casei tineretului din Pitești, meșteșugite artistic — 5 cuvinte: „18 ani — vîrstă de aur”. Pe sub arcada lor, îmbujorați și fericiți, au trecut 270 de tineri muncitori și muncitoare, studenți și studente. În sala de festivități, împodobită cu ghirlande, drapele și lozinci, Comitetul orășenesc U.T.M. a organizat o frumoasă sîrbătoare. În cuvîntele calde, tovarășul Popescu Florian, secretarul comitetului executiv al sfatului popular orășenesc, și tov. Negoiescu Minei, secretarul comitetului orășenesc U.T.M., le-au vorbit despre drepturile și îndatoririle lor de tineri cetățeni ai patriei, le-au urat noi succese în muncă și în viață. În acordurile Imnului de Stat al Republicii, a urmat înmînarea felicitărilor.

În aula Institutului de medicină și farmacie din Tg. Mureș a avut loc sîmbătă după-amiază adunarea festivă în cinstea studenților care în acest an au împlinit 18 ani. Tovarășul Francisc Tallian, secretar al comitetului U.T.M. de la I.M.F., a deschis adunarea, a dat cuvîntul tov. Andrei Wilhelm, membru în Comitetul executiv al sfatului popular orășenesc Tg. Mureș, care a

vorbit despre drepturile și îndatoririle cetățenilor R.P.R. Tovarășul Aron Erdos, secretar al comitetului orășenesc U.T.M., a înmînat apoi celor peste 90 de tineri studenți de 18 ani felicitările cu prilejul majoratului. Tinerii de 18 ani au fost felicități și de tov. Gheorghe Puskas, prorector al I.M.F. și de Constantin Bragoveanu, membru al comitetului de partid al institutului. Festivitatea s-a încheiat cu un program artistic.

ȘTEFAN NECANIȚCHI

IMAGINI DIN IMAGINILE ANULUI 1963. CA ȘI REPORTAJELE, ELE VORBESC DESPRE PARTICIPAREA ENTHUZIAȘTĂ A TINERETULUI

...la îndeplinirea în timp și în bune condiții a sarcinilor de plan

...la obținerea unor recolte cit mai bogate

...la acțiuni de muncă patriotică. Foto: I. CUCU

CRONICĂ-1963

— reportaj din reportajele anului —

Wășzică, fată-ne larăși în pragul unui an nou!
Cît a trecut de la revelația lui 1963? Parcă nici o săptămînă, parcă nici o lună... Și totuși, sînd să privesc înapoi, cîte bucurii și cîte succese nu ne-a adus și acest an! La îndemnul și sub conducerea partidului, generația cea mai tînăra a țării a fost prezentă pe toate șanterele, a lucrat, alături de vîrstnici — în uzine, pe ogoare, în instituții — aducînd peste tot entuziasmul și optimismul firesc.

Stau scrise în paginile ziarelor, ca într-o amplă cronică a anului, sute și mii de fapte care vorbesc despre succesele obținute de poporul nostru în anul care acum se încheie.

Deschidem primul număr al ziarelor din 1963. Iată, în fruntea paginii întii o urare scumpă nouă, tuturor: la 1 Ianuarie, tovarășul Gheorghiu-Dej

asăzică, fată-ne larăși în pragul unui an nou!
Cît a trecut de la revelația lui 1963? Parcă nici o săptămînă, parcă nici o lună... Și totuși, sînd să privesc înapoi, cîte bucurii și cîte succese nu ne-a adus și acest an! La îndemnul și sub conducerea partidului, generația cea mai tînăra a țării a fost prezentă pe toate șanterele, a lucrat, alături de vîrstnici — în uzine, pe ogoare, în instituții — aducînd peste tot entuziasmul și optimismul firesc.

Cuvîntul partidului devine faptă

Revedem numerele obișnuite ale ziarelor cu sentimentul cu care am citit versurile unui capitol de poem închinat de către milioane de oameni patriei noastre.

Odată cu veștile despre primele succese, publicate în primele zile ale lui 1963, zărele aduc vestea că în toate întreprinderile din țară, mil și mii de muncitori, tehnicieni, ingineri, cadre de conducere ale industriei noastre au participat în prima lună a anului la o amplă dezbateră privind mai buna organizare a muncii, în vederea îndeplinirii la timp și în bune condiții a sarcinilor încredințate de partid. Firesc, obișnuit și totuși demn de subliniat: ca unul singur, sutele de mii de oameni ai muncii din industrie s-au angajat în fața partidului să îndeplinească toate îndatoririle care le-au revenit; să muncească în așa fel încît toate produsele care ies din mînă lor să fie de cea mai bună calitate. Revedem rîndurile febrile ale reportajelor de la aceste dezbateri și ne oprim asupra caracterului foarte concret al angajamentelor pe care și le-au luat cu această ocazie oamenii muncii. Constructorii de tractoare din Brașov promiteau să

trimiță agriculturii un nou tip de tractor, mult perfecționat, constructorii de strunguri din Arad se angajau să realizeze mașini-unelte de cea mai bună calitate, constructorii locomotivelor Diesel-electrice, muncitorii de la „Electropultere”-Craiova promiteau să-și îndeplinească sarcinile, să trimită pe căile ferate ale țării mașini de înalte performanțe tehnice... Erau angajamentele aceste asemenea unui desen schițat cu creionul, pe pinza albă pe care avea să se facă, cu migală și energie, broderia adevărată. Fiindcă, iată, la distanță de nici 12 luni, alte știri, venite din aceleași locuri. Citim în aceste reportaje că desenul acela, abia în stare de schiță în ianuarie, e definitivat acum și că opera minților și a mîinilor miilor de muncitori și specialiști poate fi admirată. Uzine și fabrici, colective de muncitori, tehnicieni, ingineri și-au amintit, rînd pe rînd, în aceste zile, înfăptuirea angajamentelor luate.

Constructorii de utilaj chimic și petrolier, muncitorii de la „Vulcan”, constructorii navali constanțeni, muncitorii din ramura chimiei organice sau constructorii de mașini agricole de la „Semănătoare” raportează că și-au îndeplinit angajamentele înainte de timpul stabilit. Succese deosebite a obținut în anul 1963 industria noastră constructoare de mașini. Cel de al 15.000-lea strung românesc a fost construit în anul 1963; metalurgiiști reșiteni livraseră pînă la 5

septembrie cel de al 100-lea motor pentru locomotivele Diesel-electrice; tot în acest an s-a construit și s-a livrat cel de al 10-lea cargon românesc de 4.500 tone; s-a executat prototipul instalației de foraj pentru adîncimi de 6000 m. ale cărei performanțe sînt la nivelul celor mai bune produse similare fabricate pe plan mondial. În 1963 au intrat în funcțiune 14 unități noi în cadrul combinațelor cu profil complex de industrializare a lemnului; producția de plăci fibrolemnoase a crescut în 1963 de 3 ori față de 1962. Noul tip de autocamion fabricat la Uzinele „Steagul roșu”-Brașov și-a verificat practic calitățile superioare în acest an. Noul tip de tractor, — Universal 650 — mașină modernă, cu caracteristici superioare, a intrat — tot în 1963 — în obișnuitul zilelor de muncă pe ogoare, a trecut și granițele țării populare și a început să lucreze în țările vecine.

„Rezultatele îmbucurătoare pe care poporul nostru le obține an de an, se spune în Darea de seamă asupra înfăptuirii planului de stat pe anul 1963 și cu privire la planul de stat pe anul 1964, prezentat de tovarășul Ion Gheorghe Maurer la Sesinea Marii Adunări Naționale, se datorează muncii însufleșite și susținute desfășurate sub conducerea partidului, pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de cel de al III-lea Congres al P.M.R. pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste”.

Ce a stat, deci, între aceste două fa-

luri de știri — una: stîrea-angajament și alta: anulul îndeplinirii lui? Firesc, zile de muncă, de căutări, zile de întrecere, de dragoste pentru uzina în care lucrezi, pentru produsele la care muncești... Deschidem la întîmplare colecția și cităm din reportajul „Biografia romantică a tractorului românesc”, apărut în luna Iunie în „Scînteia tineretului”: „Tractorul, la noul tip de tractor a impus colectivului uzinei „Tractorul” o riguroasă reorganizare tehnică după principiile cele mai avansate: mecanizare și automatizare. Spiritul creator care domnește în această uzină — citim în același reportaj — se vede și din aceea că între 1949-1963 s-au făcut peste 8.000 de inovații (peste 58.000.000 lei economii antecalculat). Faptul e doar unul dintre multele exemple pe care le găsim notate în paginile ziarelor din 1963. Aceeși dragoste de muncă, același spirit creator l-au dovedit, de pildă, de-a lungul întregului an constructorii unui alt oraș, muncitorii gălățeni. La 25 decembrie zărele scriu că pînă la acea dată 55 de întreprinderi din regiunea Galați și-au îndeplinit sarcinile anuale. Un reportaj, publicat la 19 iunie, prevestește acest succes: aci s-a desfășurat în anul 1963 o amplă acțiune de ri-

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN STEMA DE AUR A ȚĂRII

Patria mai avea ferestre mici,
Și-am scos din adăncuri energii terestre.
Și-n oameni suia pînă la streașina frunții
Un dor, un dor de ferestre...

Și-am pus ferestre caselor noastre —
flăcări albe de zăpadă.
Și le-am pus ferestre Carpaților
Dincolo de miine să vadă.

DAMIAN URECHE

CONSTRUCTORII ORAȘULUI NOU

Ca niște lebede portocalii
din ape
învăluite zări pluteau în sus
era o dimineață de lumină
împurpurind văzduhul nesupus.

Și marca, vînzată pînă-n gîmgină
de gînduri, amîntea un curcubeu
rotit semeț pe cerul pur
și strălucind pămîntul meu.

Și amețeau culorile prin spații
și marea hohotea
prelung,
de dor...

O altă mare-i ridicam, alături
din cărămizi și-azur științelor.

O altă mare proaspătă, de blocuri
bolțite-n forme și nuanțe vii...
O, cum pluteau luminile
pe ziduri
ca niște lebede portocalii!

Ne întrecam, zidarilor cei mai tineri,
făcîndu-ne mări
și de culori
purpuri de ameri — ca după izbîndă —
embeleme acheri falnicii zori.

Crini albi statornicind pe ziduri-nalte,
prin soarele ferestrelor, oval,
vedeam, victorioși,
cum țara-ntrăgea
ne aștepta, întinerind, la mal.

MARIANA FILIMON

SPRE SOARE

„Și încordarea lui era sublimă,
Un zburcun luminos trecea prin el.
Pe cărămîzii, miștile brezoate
Vibrau ca două arcuri de oțel.

Așa zidea. Din cînd în cînd, pe zare
Se aprindea surisul blînd, ușor;
Și ochii lui aveau atunci lumina
Pe care-o au cosmonauții-n zbor.

Era înaripat, înalt era și tînr,
Și-n fiecare gest al lui era un vers.
El înălța spre soare chipul anilor
Mereu mai nou în luminos-i mers.

ION DAVIDEANU

ȘI INIMILE NOASTRE DAU ÎN FLOARE

Ni-e inima de flăcăi, sau soare?
Sub arcuri de triumf, incandescenți,
Brăzdăm azururi, zare după zare,
Luceferi, noi arzînd în dimineți.

Și inimile noastre dau în floare...
Cu fruntea rezemată-n ceru-nins,
Și-n ochi purtînd luminile soare,
Urcăm spre tot ce încă n-am cuprins!

OLIMPIU VLADIMIROV

SENTIMENTUL PATRIEI

(Urmare din pag. 1)

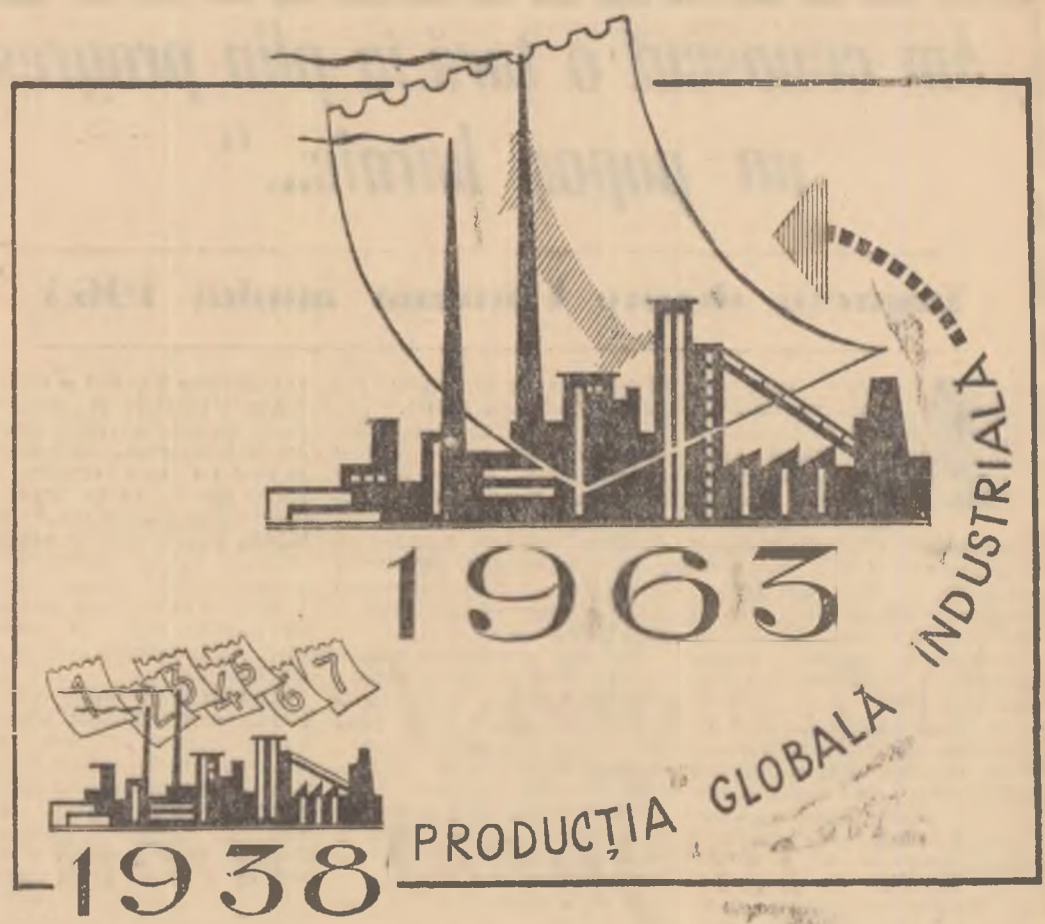
În inimile și conștiințele noastre, cele mai mărețe tradiții de luptă ale poporului, s-a dat noțiunile de patrie, adevăratul ei conținut. Singul, de atîtea ori stropit cu vin, al înaltașilor noștri, care din neînștiștea, dramele și sfîșierile vremii lor, încercau să închege chipul țării de miine, are astăzi un nume: România socialistă.

Am trecut doar 16 ani, dar prin ceea ce însemnă fiecare din ei capătă proporții de veacuri. Ce superbe imagini din istoria contemporană s-au suprapus imaginilor dezolante sau revoltătoare pe care le-am reconstituit cu ajutorul albumului regal mai sus pomenit. Descătușat, ridicat în piciorare, poporul și-a dovedit în fața întregii lumi forțele sale de creație.

Țara, eminentă agricolă de odinioară realizează astăzi în 55 de zile întreaga producție industrială a anului 1938, anul „culmei” al României burghezo-moșierești; ori unde ai merge, oricît de fugar și-ai trece ochii peste oricare loc al țării, el va fi izbit de imaginea de oțel și beton a constructorilor industriei noastre socialiste, chează și dezvoltării patriei, a progresului și bunăstării. Ne vizitează țara numeroși oaspeți străini, oameni de afaceri, oameni de cultură, sau simpli turiști, dintre care mulți nu sînt nici departe partizanii sistemului nostru socialist. Dar un proverb vechi englezesc spune: „Faptele sînt încapătinate”. Or, faptele noastre sînt și foarte grăitoare. Iată doar două cifre: în primii patru ani ai deceniului, la fiecare 18 zile s-a dat în funcțiune o întreprindere de importanță republicană și la fiecare 8 zile o secție nouă industrială. Este o rampă care a căsărit evidența. Oare noi ca înșurii moderne, avîntați, optimiști încîntați privirii — și mă gîndesc la

Onești, Victoria, dar și la Hunedoara, Gălați, Ploiești, Tg. Mures — dantelăria de piatră și soare a literaturii, luminile ferice ale gigantilor industriali — și mă gîndesc la Brazi, Săvinești, Govora, Borzești și altele — prestigii produselor noastre petroliere, chipul oamenilor pe stradă (cum îmi spunea un scriitor englez: „Oamenii sînt veseli, optimiști, și asta nu se poate pune numai pe seama temperaturii lor latine; am vizitat și alte țări latine”), sănătatea micilor viitori constructori, pentru a căror copilărie fericită nici un efort nu e prea mare — toate acestea înțeleg în noi sentimentul patriei. El este mărț și neclintit ca steaua polară printre toate celelalte sentimente pe care le cunoaștem. El este acela care mobilizează energiile noastre. Ne umple de mîndrie prestigiul mureu crescînd al țării noastre. „Oaspetelui occidental — scria ziaristul vestgerman Harry Hamm în ziarul „Frankfurter Allgemeine” — îi sare în mod deosebit în ochi dinamica economiei românească... Pretutindeni rîsar noi clădiri, fabrici și blocuri de locuințe. Stilul lor e modern, deschis. Complexe de locuințe amplasate generos, hale industriale inundate de lumină, hotelurile cu multe etaje de pe coasta Mării Negre, vădesc nu numai mentalitatea romantică a poporului român, ci respiră optimism și încredere”.

Țara noastră își spune un cuvînt ascultat cu atenție în arena internațională: mesajul ei de pace, aportul constructiv în rezolvarea rațională, în spiritul coexistenței pașnice, a problemelor în litigiu — răsună consecvent și culege a tuturor oamenilor de bună credință din lume. Un drum urias, parcurs în cițiva ani, un drum care se îndreaptă neabătut spre cîmășile de viitor ale comunismului, rod al eroismului zilnic, al omeniei muncii condusă spre victorie de partidul lor.

Producția globală industrială a R.P. Romine dintr-o singură zi a anului 1963 este echivalentă cu producția a 7 zile din anul 1938.

ZILE DE VACANȚĂ

cu este organizată activitatea cluburilor din școli în această perioadă? Iată întrebări la care am căutat să dăm răspuns organizînd zilele acestuia un raid prin cluburile școlare ale orașului Craiova.

Ma! Intii, am mers la Școala medie nr. 1. Pe coridoare un neîntreput dulce-vino. Ne încadrăm și noi în acest „flux” și pașii ni se îndreaptă automat spre sala clubului. Aici domnește atmosfera aceea specifică de club. Muzică, veselie. Mulți elevi își dispușă înfălțirea la mesele de șah, sau ping-pong. Unii citește reviste, ziare, alții își așteaptă rîndul la ping-pong sau ream. Mesele de la intrare sînt ocupate de pionieri. Jocurile distractive pionierilor sînt în plină desfășurare. „Telefonul” sau „Găsește-mi locul” și altele au captat total atenția celor mici. Într-o cameră a lăturată Viorica Iovița, instructora superioară de pionieri, citește fragmente din Creangă și Eminescu. Pionierii trebuie să spună titlul operii. Cele mai multe răspunsuri le dau Gheorghe Vlăcea, Marius Ciocan și Elena Bogorodici. Gheorghe Vlăcea din clasa a III-a B a venit mai tîrziu. Mai înainte avusese o dispută serioasă la o partidă de șah cu Valeriu Nicolau (cîștigătorul mai multor concursuri pionieresti) pe care mai, mai era să-l învin-

gă. La masa de ping-pong Lăzar Marton, clasat pe locul III la recentul concurs republican de juniori inițiază mai mulți colegi în tainele acestui joc. Campionul trebuie să se întrebunze însă serios cînd îl are în față pe Cornel Stoencu care, după cum spune el, are un joc foarte dîlicil.

Clubul nostru, ne spune învă. Maria Pirveșoiu, secretara comitetului U.T.M. pe școală, este deschis zilnic. În zilele următoare vom desfășura acțiunile prezentei club care aproape identice cu cele la primele ore. Programul fusese interesant, iar în viitor activitățile ulterioare să mai mearăgă acasă. În aceeași zi am vizitat și cluburile școlilor medii nr. 2 și 3. Și aici am găsit un mare număr de elevi, mînturii că a acestia sînt dor-nici să participe și în perioada vacanței la acțiuni interesante în cadrul școlii. În parte, ele se desfășoară. La Școala medie nr. 2, de pildă, se finise recenziile romanului „Cordovanii”. Apoi, elevii însoții de un profesor de științe naturale, au vizitat muzeul regional de științe naturale. Dorințele elevilor nu sînt însă intratului împlinite. Și ei ar dori ca la club să fie muzică, așa cum a fost și în alți ani, să danseze. Ar mai vrea să găsească aici cărți și reviste. Sînt dorințe firești, pe care comitetele U.T.M. și care conducerea școlilor le pot îndeplini cu ușurință. Și încă un lucru. În nici una din școlile vizitate n-am înfălțit acțiuni pentru pregătirea revoluționului. Se mai lucrează încă la... listele de înscriere. Oare pentru elevii acestor școli revoluționului nu vine tot la 31 decembrie?

Unor aril din operele „Travleto”, „Trubadurii” și „Rigoleto”.
Au urmat apoi obișnuitele jocuri sportive și audții de muzică ușoară și populară. Tot atunci a luat înfălț orchestra de muzică ușoară a elevilor. Acele caesorniculi arătau aproape ora 14.00 și numărul elevilor prezentei la club era aproape identic cu cel la primele ore. Programul fusese interesant, iar în viitor activitățile ulterioare să mai mearăgă acasă. În aceeași zi am vizitat și cluburile școlilor medii nr. 2 și 3. Și aici am găsit un mare număr de elevi, mînturii că a acestia sînt dor-nici să participe și în perioada vacanței la acțiuni interesante în cadrul școlii. În parte, ele se desfășoară. La Școala medie nr. 2, de pildă, se finise recenziile romanului „Cordovanii”. Apoi, elevii însoții de un profesor de științe naturale, au vizitat muzeul regional de științe naturale. Dorințele elevilor nu sînt însă intratului împlinite. Și ei ar dori ca la club să fie muzică, așa cum a fost și în alți ani, să danseze. Ar mai vrea să găsească aici cărți și reviste. Sînt dorințe firești, pe care comitetele U.T.M. și care conducerea școlilor le pot îndeplini cu ușurință. Și încă un lucru. În nici una din școlile vizitate n-am înfălțit acțiuni pentru pregătirea revoluționului. Se mai lucrează încă la... listele de înscriere. Oare pentru elevii acestor școli revoluționului nu vine tot la 31 decembrie?

V. BARAC

Prin cluburile școlilor craiovene

A apărut nr. 5 — 1963 al revistei „Analele Institutului de Istorie a Partidului de pe lîngă C. C. al P. M. R.”

La rubrica Articole, revista publică următoarele materiale: „Activitatea desfășurată de Partidul Comunist Român în primele luni ale anului 1945 în vederea lărgirii bazei de masă a Frontului național-democratic și întăririi influenței sale politice”, P. Nichita; „Tactica P.C.R. în campania electorală din 1946”, Șt. Cenușă; „Măsurile politice și organizatorice stabilite de plenera C.C. al P.C.R. din ianuarie 1947 și însemnătatea lor pentru îmbunătățirea muncii de partid și întărirea legăturilor lui cu masele”, C. Olteanu; „Activitatea P.C.R. pentru atragerea maselor țărănești la lupta împotriva exploatații burghezo-moșierești și a pericolului fascist în anul 1934 — februarie 1938”, Titu Georgescu, Gh. I. Ioniță; „Date privind

mișcarea grevistă în timpul dictaturii regale”, Al. Gh. Savu; „Legături între mișcarea socialistă din România și mișcarea revoluționară XIX-lea”, A. Deac, I. Felea. Rubrica Comunicări cuprinde: „13 Decembrie 1938 în tradiția mișcării muncitorești din România”, N. Petrovici; „Solidaritatea muncitorească din România cu insurecția populară antifascistă din Septembrie 1923 din Bulgaria”, E. Bîldeanu; „Acțiuni de solidaritate din anul 1932 ale oamenilor muncii din România cu Imre Salvai și Sandor Furst, conducători de seamă ai Partidului Comunist din Ungaria”, Gh. Adorian, V. Marinescu. Revista mai cuprinde rubricile: Recenzii, Note bibliografice, Informații.

Atrași de zăpadă abundentă de pe platoul Bucegilor, schiorii urcă spre cabana Vîrlui cu Dor.
Foto: V. RANGA

„Muncă făcîndu cu pricepere, roade bogate. Imaginea e simbolică pentru bucuria pe care și-o dau întotdeauna roadele muncii tale.”

recenta sesiune a M.A.N. „În perioada 1960—1963, s-a obținut o producție medie de cereale de 10 milioane tone față de 9 milioane, media anilor 1956—1959, ceea ce a contribuit la dezvoltarea celorlalte ramuri ale agriculturii”.

„Stau scrise în paginile ziarelor momentele a urcușului nostru cotidian și-s pline aceste pagini de mărturia izbînzii. 1963 a fost un an de roade.

„Și cîntecul și dansul și dragostea de viață ne-au fost tovarăși zilnici de-a lungul întregului an.”
Foto: I. CUCU

CRONICĂ-1963

— reportaj din reportajele anului —

(Urmare din pag. 1)

dicare a calificării muncitorilor, acțiune care a cuprins majoritatea tinerilor.

Anul 1963 a fost, într-adevăr, un an al mecanizării dar și al perfecționării în meserie, un an al specializării. Se găsește în paginile ziarelor și în articole și reportaje care atestă că în toată țara sute de mii de oameni — vîrstnicii suu tineri au fost antrenanți în această acțiune, care continuă și acum cu succes. Acesta în paginile ziarelor că în această acțiune organizatiile U.T.M. au adus o contribuție de preț înfîlțind forme noi de răspîndire a cunoștințelor tehnice, mobilizîndu-i pe tineri la cursuri, desfășurînd multilaterala munca educativă pentru întărirea disciplinei, a responsabilității în muncă.

Știri, reportaje despre lucruri „obișnuite”, dar de fapt despre momente ale ascensiunii, despre niște trepte fără de care n-ar fi fost posibil succesul mare obținut de întregul popor.
Fîndcă, iată, spicuit tot din reportaje, un tablou mai cuprinzător. Să cităm mai întii o pagină de fotografii, documente „vizuale” din înfălțirile acestui an:

- Noua hidrocentrală de la Pingărați.
- Noul tip de tractor U-650.
- Noul cartier „Balta Albă”.
- Noua fabrică de mobilă de la Focșani.
- Noua școală medie din orașul Tg. Neamț.
- Noua Casă de cultură de la Oțelul Roșu.
- Noul teatru de vară de la Mamaia.

— Combinatul de industrializare a lemnului de la Pitești.
- Fabricile de celuloză și cord de la Complexul din Brăila.

Ca o constelație a luminilor s-a înscris în cronica anului 1963 această suită de mari uzine, construcții industriale sau social-culturale. Simpla lor enumerare ne arată de ce forțe creatoare dispune poporul nostru condus de partid. „Doar cu trei ani în urmă — scriau ziarele — tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și alții conducători ai partidului și statului nostru, au vizitat valea Argeșului. Țara întregă a aflat atunci că acolo, în inima munților, se va ridica încă una din mărețele construcții ale socialismului. Și iată că în scurt timp, mîile de constructori, ca urmare a muncii lor avîntate, au tot temeiul să afirme cu certitudine acum: „CUVÎNTUL PARTIDULUI DEVINE FAPT!”

Această bătaie harnică și profund omenescă au dus-o anul acesta oamenii ogoarelor. Timpul s-a arătat neprelnic, o mare a vărsat valuri de căldură și ploaia a fost puțină, dar oamenii colectivelor, muncitorii din S.M.T. și G.A.S., înarmați cu știința și tehnica agricolă modernă au luptat pentru bogăția lanurilor și au obținut roade frumoase.

„Vineri, 8 martie, natura a dat primele semne că primăvara bate la ușă. „Alături, se scria în ziar, soarele a răsărit venind seră din alt anotimp și țara l-a întimplinat răzînd. Specialiștii din Consiliul Superior al Agriculturii au transmis prin radio primele recomandări din campania care începe”.

depute în rîstimpul dintre cele două date decit imaginea alăturată — în acele locuri, primăvara și toamna. Cîteva cifre spicuite din ziarele anului sînt concludente pentru marea bătaie desfășurată pe frontul pînii: în 1963 agricultura noastră a dispus de un parc de 66.000 de tractoare, 63.000 de semănători, 31.000 de combine, 18.000 de cadre cu pregătire superioară au lucrat în 1963 în agricultură. În perioada 1960—1963 volumul de investiții pentru agricultură a fost de aproape 2 ori mai mare decit în anii anteriori. Munca a brodat într-adevăr pămîntul cu aur: citim în ziare că se sute de mii de hectare de porumb s-a obținut o recoltă bună. Așa cum se arată în Darea de seamă asupra înfăptuirii planului de stat pe anul 1963 și cu privire la planul de stat pe anul 1964, prezentată de tovarășul Ion Gheorghe Maurer la

„Și cîntecul și dansul și dragostea de viață ne-au fost tovarăși zilnici de-a lungul întregului an.”
Foto: I. CUCU

„Am cunoscut o țară în plin progres, un popor harnic...”

Impresii despre România anului 1963

În anul care s-a scurs reporterii au avut destul de lucru. 1963 a adus pe meleagurile noastre nenumărate oaspeți de pretutindeni. Cu îngăduința cititorilor vom răsfăța cărțile de noștre și ale celor din țările de breasla. Din frunturi de interviuri vom încerca să reconstituim opinia despre România a vizitatorului străin din anul 1963.

Dr. Jose Ancizar Lopez, președintele Camerei reprezentanților din Columbia, mărturisise reporterilor că solicitau impresii despre România: „Dezasec să arăt că de puternică este impresia pe care ne-o lasă noua dezvoltare ce am găsit-o în România, dezvoltare mult superioară cunoștințelor noastre despre realizările obținute de poporul dv., atât în domeniul economic cât și cultural-științific... Poporul român ne-a lăsat o impresie admirabilă. El muncește cu enuză pentru progres și bijuțiile rezultate minunate, demne de învidiat”.

Dl. Vaino Meliti, guvernator al regiunii Helsinki, a poposit a doua oară pe pământ românesc. „Constă chiar de la început că dezvoltarea generală a țării dv. a fost deosebit de rapidă. Am constatat ritmul viu al construcțiilor care sînt în curs. Au apărut întregi cartiere noi sau renovate, cu clădiri moderne. Am admirat foarte mult noile cartiere de locuințe...”

De multe ori impresiile înscrise fugă pe paginile cartelelor au devenit ample articole. Este instructivă parcurgerea citorva din articolele despre România anului 1963, apărute în coloaanele ziarelor occidentale. Realitățile românești au determinat interesante concluzii cărora le-am subscris și ziaristii din presa burgheză.

Drew Pearson, care ne-a vizitat de câteva ori, ne-a scris în „Washington Post”: „Nu există îndoială că România prosperă. Nu numai că poți vedea și simți acest lucru, dar statisticile internaționale indică România ca avînd o rată de creștere (ritm de dezvoltare n.n.) de 15 la sută pe an, care este mai mare decît a Germaniei occidentale, a doua după Japonia și de patru ori mai mare decît a S.U.A.”.

În concluzie expusă în „World Review” și „Comerțul exterior al României reflectă evoluția rapidă petrecută în economia țării. Înaintea celui de-al doilea război mondial exportul României îl constituia, cam în proporție de 90 la sută, materiile prime, iar în 10 la sută produse fabricate sau semifabricate. Azi, acest raport este inversat... România a devenit azi

al treilea mare exportator din lume de ulei petrolifer”. Ziarul turc „Yeni Sabah” observă la rîndul său: „România exportă astăzi multe produse industriale. Succesul acesta obținut în comerțul exterior de România, fără care înainte nu putea exporta decît grîne, lîni și cherestea, ca și datorită ritmului rapid de dezvoltare a industriei grele”.

Unii din călătorii pe meleagurile noastre nu-și ascund surpriza după contactul cu realitatea românească. T.Mc. Douglas de la postul de radio B.B.C. exclamă după o vizită în țara noastră: „Călătoria este surprinsă găsească o țară care nu numai că posedă aproape toate materiile prime care îi sînt necesare, dar care știe și cum să le exploateze”. Un alt ziarist englez, Nicholas Carrel de la săptămînalul „Sunday Times”, scrie: „Pretutindeni ai impresia dezvoltării și a atmosferii de speranță și optimism”. Într-un alt articol din „Sunday Times”, scrie: „Pretutindeni ai impresia dezvoltării și a atmosferii de speranță și optimism”.

Într-un alt articol din „Sunday Times”, scrie: „Pretutindeni ai impresia dezvoltării și a atmosferii de speranță și optimism”.

Într-un alt articol din „Sunday Times”, scrie: „Pretutindeni ai impresia dezvoltării și a atmosferii de speranță și optimism”.

Într-un alt articol din „Sunday Times”, scrie: „Pretutindeni ai impresia dezvoltării și a atmosferii de speranță și optimism”.

Într-un alt articol din „Sunday Times”, scrie: „Pretutindeni ai impresia dezvoltării și a atmosferii de speranță și optimism”.

Într-un alt articol din „Sunday Times”, scrie: „Pretutindeni ai impresia dezvoltării și a atmosferii de speranță și optimism”.

Într-un alt articol din „Sunday Times”, scrie: „Pretutindeni ai impresia dezvoltării și a atmosferii de speranță și optimism”.

DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE

Situația din Cipru

NICOSIA. — Duncan Sandys, secretar de Stat pentru relațiile cu Commonwealthul și pentru coloni, care a sosit sîmbătă în Cipru, a declarat reprezentanților presei că intenționează să cunoască situația la fața locului și să recomande măsuri concrete pentru înlăturarea unor greutăți în folosirea forțelor armate engleze, grecești și turcești, care se află pe insulă, pentru încetarea focului și restabilirea ordinii în Cipru. El nu a răspuns însă la întrebările care cereau să se precizeze în ce constau aceste greutăți și cit timp intenționează forțele armate engleze să staționeze în Cipru pentru a-și îndeplini misiunea ce le-a fost încredințată.

Sîmbătă, D. Sandys s-a întâlnit cu președintele Ciprului, Makarios, și cu vicepreședintele Kucuk. După întrevăderea sa cu Sandys, arhiepiscopul Makarios a declarat că au fost discutate problemele puse de actuala situație din Cipru, în deosebi măsurile legate de încetarea focului și restabilirea unei situații normale în insulă.

Comitetul Central al Partidului progresist al oamenilor muncii din Cipru (A.K.E.L.) a adresat secretarului general al O.N.U. o telegramă în care cere Consiliului de Securitate să adopte măsuri concrete pentru apărarea independenței Ciprului.

Comunicat comun chino-algerian

„ALGER 29 (Agerpres). — Agenția China Nouă a transmis comunicatul comun al guvernelor Republicii Populare Chineze și Republicii Algeriene Democratice și Populare în legătură cu vizita premierului Ciu En-lai. Situația actuală, se spune în comunicat, „este favorabilă luptei popoarelor împotriva colonialismului și neocolonialismului”. Țările din Africa și Asia „au dobîndit succese numeroase în acțiunile lor de emancipare. În țările care se mai află sub dominația colonială continuă lupta de eliberare națională, sub toate formele”.

Cele două părți realizează sprijinul lor hotărît pentru popoarele din Asia, Africa și America Latină împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului și pentru apărarea independenței naționale.

Comunicatul subliniază cu satisfacție că, după conferința de la Bandung, cauza solidarității afro-asiatice s-a dezvoltat impetuos și că conferința de la Addis Abeba a statelor africane a adus o contribuție pozitivă la consolidarea unității popoarelor africane. Republica Populară Chineză și Republica Alge-

rieană Democrată și Populară afirmă că toate divergențele dintre țările afro-asiatice trebuie să fie rezolvate pe calea tratativelor, pe baza celor cinci principii ale coexistenței pașnice și a celor zece principii ale conferinței de la Bandung. În comunicat se realizează „sprijinul pentru rezoluția cu privire la dezarmarea generală adoptată la conferința șefilor statelor africane. Cele două părți cer țărilor și popoarelor interesate să depună eforturi comune în vederea eradicării zonei de denucleeare în diverse regiuni ale lumii”.

După crearea Republicii Algeriene Democratice și Populare, se arată în comunicat, relațiile de prietenie și colaborare între China și Algeria s-au dezvoltat considerabil. Dezvoltarea în continuare a colaborării lor este în interesul celor două popoare și al cauzei pacii.

În numele președintelui Liu Șao-ji și în numele său personal, premierul Ciu En-lai l-a invitat pe președintele Ben Bella să viziteze R.P. Chineză în a dată care va fi fixată ulterior. Președintele Ben Bella a acceptat invitația.

TOKIO: Aspect de la o recenzie demonstrativă a muncitorilor zilieri din Japonia. Ei au cerut asigurarea locurilor de muncă și salarii minime garantate. Foto JAPAN PRESS — TOKIO

LONDRA. — Ziarul „Daily Telegraph” publică un articol al corespondentului său David Adamson, care a pătruns în regiunile din nord-estul Irakului controlate de insurgenții kurzi. „Dețapamentele kurde, scrie Adamson, se transformă rapid din grupuri de partizani slab organizați într-o armată regulată”. Corespondentul scrie că în operațiunile militare ale kurzilor au intervenit unele schimbări tactice. „Pînă în ultimul timp, scrie el, tactorii (a kurzilor — n.r.) se limita la lupte de apărare în munți. Acum planurile lor prevedeau operațiuni ofensive limitate, menite să forțeze guvernul să satisfacă revendicarea lor cu privire la înființarea în cadrul Irakului a unui stat kurd autonom”.

TOKIO. — Potrivit datelor furnizate de Biroul de statistică de pe lângă Cabinetul de miniștri al Japoniei, în anul 1963 s-au înregistrat o serie de măriri de prețuri față de anul trecut, printre care:

la peste proaspăt — cu 23,2 la sută, la legume cu 8,9 la sută, taxele de învîntămînt au crescut cu 12,9 la sută, biletele pentru spectacole — cu 12,7 la sută, costul confecțiilor — cu 6,6 la sută, iar chiriile au fost majorate cu 4 la sută.

REYKJAVIK. — În apropierea insulei recent formate ca urmare a unei erupții vulcanice în apele teritoriale ale Islandei s-a produs la 28 decembrie o nouă și violentă erupție. Deasupra apelor oceanului se poate observa o coloană înconștientă de fum negru. După cum transmite agenția U.P.I. se consideră că datorită acestei erupții este posibil să se formeze o nouă insulă vulcanică.

PRAGA. — După cum transmite Ceteka, între 27 și 29 decembrie Adam Rapacki, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Polone a vizitat R.A.S. Cehoslovacă. În timpul vizitei sale la Praga, Rapacki a făcut un schimb de păreri cu Vaclav David, ministrul afacerilor externe al R.S. Cehoslovace, în probleme

Marea sărbătoare a Cubei libere

În aceste zile poporul cuban aniversază un eveniment istoric. Se împlinește 5 ani de la victoria revoluției cubane, care a însemnat un moment de cotitură în viața poporului Cubei. Forțele patriotice, sprijinite de întregul popor, au răsturnat pentru totdeauna regimul dictatorial al lui Batista, unealtă a marilor monopoluri străine și a exploatareii autohtoni.

Pașind pe calea unei dezvoltări libere, poporul cuban, sub conducerea Partidului Unit al Revoluției Socialiste, în frunte cu Fidel Castro, a obținut succese remarcabile în transformarea vieții țării pe o bază socialistă. Realizările Republicii Cuba însușesc popoarele Americii Latine în lupta pentru libertate și progres. Toamă de aceea, revoluția cubană victorioasă a devenit din prima zi ținta

unor uneltiri și atacuri ale cercurilor reacționale internaționale. Aceste uneltiri au suferit și vor suferi, cu siguranță, și pe viitor eșecuri. În lupta sa dreaptă poporul cuban se bucură de solidaritatea și sprijinul popoarelor din țările socialiste, al întregii omeniri progresiste.

Poporul român nutrește un sentiment de căldură și sinceră prietenie față de eroicul popor cuban. Între R.P. Română și Republica Cuba s-au stabilit și se dezvoltă relații de colaborare multilaterală și prietenie strînsă, relații care reflectă simțămîntele de simpatie și prietenie ce le nutresc reciproc popoarele celor două țări.

Cu prilejul marii sărbători a Cubei, tinerețului, alături de întregul nostru popor, adresăm poporului și tinerețului cuban un fierbinte salut urîndu-le noi succese în construirea socialismului, în înflorirea patriei lor libere.

În lăsat de mult în urmă aeroportul din insula Curacao, în Antile. Deodată, o parte din pasagerii avionului companiei olandeze K.L.M. privesc cu curiozitate prin ferestrele duble: jos, la cîteva mîetri se vede pămîntul. E Cuba. Un bărbat hucic se ațarîm pe aeroportul Raucha Boyeros din Havana.

Pe șoseaua asfaltată ce leagă aeroportul de oraș, străduindu-se să se ducă la aeroport, se văd palnișii, în jurul cărora sînt înșurubite numeroase panouri pe care sînt înscrise chemările adresate de guvernul popular pentru sporirea producției, pentru formarea timp a recoltei în țestie de zahăr. Deodată, la orizont apar clădirile Havanei, intrîm în oraș. Oprim în piața Jose Martí unde se desfilă marile mitinguri populare. Traversăm vechiul cartier rezidențial Vedado, marcat de verdele vegetației și de clădirile elegante și îndrăznele ale zgirilor norii, coroborîm pe malul Mării Carailor și în stînga opim în fața celui mai elegant hotel al Havanei — Havana Riviera — unde vom sta o parte din timpul petrecut în Cuba.

Scara, ne înțîmăm cu studenții universității. Mare parte dintre ei sînt burseri: îi de muncitori, țărani, intelectuali, albi și negri. Revoluția a dărîmat toate obstacolele ridicate pe drumul spre școală de către regimurile dictatoriale de ieri. Mulți dintre interlocutorii noștri au luat parte direct la campania de albatizare. O fată de 14 ani, studentă în anul IV la facultatea de drept, ne povestește că a stat timp de două luni într-o provincie din răsăritul insulei. A ajutat o grupă de pescari să învețe să scrie și să citească. În insolfa chiar și pe mare în timpul pescuului.

Sintem invitați să vedem unul din căminele noi, construite special pentru „becados” (burseri). La intrarea în universitate a băiat și o fată, membri ai mișcării populare, cu arma pe umăr, fac de gardă.

Într-una din zile ținem o vizită în provincia Pinar del Rio. Peste tot unde oprim, înțîngem discuții prietenești cu țărani. Ne vorbesc cu mîndrie despre realizările lor în anii de după revoluție. Sintem poștii să vedem o școală nouă. Elevii, curat îmbrăcați, întrerup cursurile, se string roată în jurul nostru, se interesază din ce în ce mai mult, ne întreabă ce se știe în România despre Cuba. Mergem într-un lan de țestie de zahăr. Lucrează o familie compusă din cinci persoane. Trei din membrii acestei familii — tatăl și doi copii — fac parte din miliția populară. Tatăl dă răspunsuri competente cu privire la recoltă, la sarcinile puse de guvernul revoluționar. A participat la înființarea pe țară a frunzișilor în re-

coltarea țestiei de zahăr și a ascultat cuvîntarea președintelui republicii, Dr. DORTICOS. De nenumărate ori ne amintim că „astăzi viața s-a schimbat”. Cu ani în urmă, pe vremea lui Batista, unul din membrii familiei sale, deoarece își exprimese nemulțumirea față de fostul moșier, într-o zi a fost găsit împușcat pe cîmp. Nimeni nu a luat nici o măsură. Și atunci țestia era dulce, dar viața era amară. În sat există un singur învățor și mulți analabizi. Dar toate acestea aparțin trecutului...

În al sat vizităm o fermă zootehnică. Inginerul veterinar este un american. A venit aici după revoluție, dornic să sprijine Cuba nouă. Muncește cu plăcere, se simte bine. „Deși am trecut de 50 de ani, entuziasmul care a cuprins poporul cuban m-a cucerit și pe mine. Parcă m-a înținerit” — ne mărturisește.

Gazetele ne invită să vizităm Playa Giron. În drum trecem pe lângă centrul de zahăr Australia. Privim la sfîrșimăntele unui avion folosit de bandele de mercenari în timpul acțiunilor din 1961 și distrus de armata populară.

În Playa Giron discutăm cu mulți țărani care au luat parte la lărgirea mercenarilor. Oamenii ne povestesc simplu, modest, au încercat să ne cotopească țara, să aducă din nou „stăpînii de ieri”, noi am pus mina pe arme și i-am dat peste cap”.

Ne-a impresionat puternic, în discuțiile avute cu muncitorii, țărani și studenții, hărăzirea cu care aceștia sînt gata să-și apere cuceririle revoluției, mîndria cu care subliniază că țara lor, cunoscută în trecut prin înmuseștea neasemulată a pescuului, prin așezarea strategică, prin muzica și dansurile care au făcut înconjurul lumii — a devenit acum primul teritoriu liber al Americii.

În timp ce urcam scările Capitolului — vechea reședință a guvernărilor de ieri — unul

ÎNȚILNIRE CU CUBA

Am lăsat de mult în urmă aeroportul din insula Curacao, în Antile. Deodată, o parte din pasagerii avionului companiei olandeze K.L.M. privesc cu curiozitate prin ferestrele duble: jos, la cîteva mîetri se vede pămîntul. E Cuba. Un bărbat hucic se ațarîm pe aeroportul Raucha Boyeros din Havana.

Pe șoseaua asfaltată ce leagă aeroportul de oraș, străduindu-se să se ducă la aeroport, se văd palnișii, în jurul cărora sînt înșurubite numeroase panouri pe care sînt înscrise chemările adresate de guvernul popular pentru sporirea producției, pentru formarea timp a recoltei în țestie de zahăr. Deodată, la orizont apar clădirile Havanei, intrîm în oraș. Oprim în piața Jose Martí unde se desfilă marile mitinguri populare. Traversăm vechiul cartier rezidențial Vedado, marcat de verdele vegetației și de clădirile elegante și îndrăznele ale zgirilor norii, coroborîm pe malul Mării Carailor și în stînga opim în fața celui mai elegant hotel al Havanei — Havana Riviera — unde vom sta o parte din timpul petrecut în Cuba.

Scara, ne înțîmăm cu studenții universității. Mare parte dintre ei sînt burseri: îi de muncitori, țărani, intelectuali, albi și negri. Revoluția a dărîmat toate obstacolele ridicate pe drumul spre școală de către regimurile dictatoriale de ieri. Mulți dintre interlocutorii noștri au luat parte direct la campania de albatizare. O fată de 14 ani, studentă în anul IV la facultatea de drept, ne povestește că a stat timp de două luni într-o provincie din răsăritul insulei. A ajutat o grupă de pescari să învețe să scrie și să citească. În insolfa chiar și pe mare în timpul pescuului.

Sintem invitați să vedem unul din căminele noi, construite special pentru „becados” (burseri). La intrarea în universitate a băiat și o fată, membri ai mișcării populare, cu arma pe umăr, fac de gardă.

Într-una din zile ținem o vizită în provincia Pinar del Rio. Peste tot unde oprim, înțîngem discuții prietenești cu țărani. Ne vorbesc cu mîndrie despre realizările lor în anii de după revoluție. Sintem poștii să vedem o școală nouă. Elevii, curat îmbrăcați, întrerup cursurile, se string roată în jurul nostru, se interesază din ce în ce mai mult, ne întreabă ce se știe în România despre Cuba. Mergem într-un lan de țestie de zahăr. Lucrează o familie compusă din cinci persoane. Trei din membrii acestei familii — tatăl și doi copii — fac parte din miliția populară. Tatăl dă răspunsuri competente cu privire la recoltă, la sarcinile puse de guvernul revoluționar. A participat la înființarea pe țară a frunzișilor în re-

coltarea țestiei de zahăr și a ascultat cuvîntarea președintelui republicii, Dr. DORTICOS. De nenumărate ori ne amintim că „astăzi viața s-a schimbat”. Cu ani în urmă, pe vremea lui Batista, unul din membrii familiei sale, deoarece își exprimese nemulțumirea față de fostul moșier, într-o zi a fost găsit împușcat pe cîmp. Nimeni nu a luat nici o măsură. Și atunci țestia era dulce, dar viața era amară. În sat există un singur învățor și mulți analabizi. Dar toate acestea aparțin trecutului...

În al sat vizităm o fermă zootehnică. Inginerul veterinar este un american. A venit aici după revoluție, dornic să sprijine Cuba nouă. Muncește cu plăcere, se simte bine. „Deși am trecut de 50 de ani, entuziasmul care a cuprins poporul cuban m-a cucerit și pe mine. Parcă m-a înținerit” — ne mărturisește.

Gazetele ne invită să vizităm Playa Giron. În drum trecem pe lângă centrul de zahăr Australia. Privim la sfîrșimăntele unui avion folosit de bandele de mercenari în timpul acțiunilor din 1961 și distrus de armata populară.

În Playa Giron discutăm cu mulți țărani care au luat parte la lărgirea mercenarilor. Oamenii ne povestesc simplu, modest, au încercat să ne cotopească țara, să aducă din nou „stăpînii de ieri”, noi am pus mina pe arme și i-am dat peste cap”.

Ne-a impresionat puternic, în discuțiile avute cu muncitorii, țărani și studenții, hărăzirea cu care aceștia sînt gata să-și apere cuceririle revoluției, mîndria cu care subliniază că țara lor, cunoscută în trecut prin înmuseștea neasemulată a pescuului, prin așezarea strategică, prin muzica și dansurile care au făcut înconjurul lumii — a devenit acum primul teritoriu liber al Americii.

În timp ce urcam scările Capitolului — vechea reședință a guvernărilor de ieri — unul

Unul dintre avocații care îl apără pe Argoud la proces, relatează France Presse, a declarat că un demers în acest sens a fost făcut de autoritățile vest-germane pe lângă ambasadorul Franței la Bonn.

Intr-o scrisoare, careia i s-a dat citire în cursul celei de-a 3-a ședințe a tribunalului, Couve de Murville, ministrul afacerilor externe al Franței, declară că nu s-a primit nici o notă oficială din partea R.F. Germane referitoare la trimiterile lui Antoine Argoud înapoi în Germania occidentală.

Tribunalul securității de stat a hotărît ca procesul intentat lui Argoud să continue luni.

Criza politică din Grecia

ATENA. — În cursul dimineții de 29 decembrie G. Papandreu, premierul guvernului grec demisionar, precum și Kanelopoulos liderul partidului E.R.E. au fost convocați de regele Paul în vederea gășirii unei soluții menite să ducă la ieșirea din criza politică prin care trece Grecia. Corespondentul din Atena al agenției France Presse, relatează că regele a adresat celor doi lideri politici un apel de a se pune de acord asupra unei formule guvernamentale, dat fiind situația specială prin care trece Grecia în prezent, în special ca urmare a evenimentelor din Cipru. Potrivit agenției, aîut Papandreu cit și Kanelopoulos au rămas pe pozițiile lor. Papandreu continuă să insiste pentru organizarea cit mai grabnică de noi alegeri în timp ce Kanelopoulos se opune unor eventuale alegeri.

Vizita cancelarului R.F.G. în S.U.A.

AUSTIN, TEXAS. — La 28 decembrie au început convorbiri între președintele Lyndon Johnson și cancelarul R.F. Germane, Ludwig Erhard. Paralel cu întrevăderea Johnson-Erhard a avut loc și o întrevădere între secretarul de stat, Dean Rusk și ministrul de afaceri externe al R.F. Germane, Gerhard Schroeder. Potrivit agenției U.P.I., la această întrevădere s-au discutat pe larg viitoare negocierii comerciale dintre Statele Unite și țările Pieței comune. În cercurile oficiale americane se afirmă că reprezentanții Statelor Unite au căutat să obțină „anumite clarificări”, asupra recente conferințe de la Bruxelles a consiliului ministerial al Pieței comune.

Aniversarea proclamării independenței Sudanului

Poporul sudanez sărbătorește la 1 ianuarie 1964 aniversarea independenței țării sale, rod al unei lupte îndelungate și durabile pentru lichidarea jugului colonial. Republica Sudan este una din cele mai mari țări de pe continentul african, avînd o suprafață de 2,5 milioane km pătrați și o populație de 15 milioane locuitori.

Domnia colonială a avut o influență nefastă asupra economiei țării, precum și asupra vieții poporului sudanez. În 1956, cînd Sudanul a devenit independent, era aproape complet lipsit de industrie, deși dispunea de bogate resurse naturale ca aur, cupru, zinc, cobalt, minereuri de fier și altele. În țară nu existau decît trei școli de stat și cîteva școli particulare. Pașind pe drumul independenței, poporul sudanez luptă pentru înlăturarea consecințelor dominației coloniale, pentru progresul său în toate domeniile și cu deosebire în cel economic.

În prezent, pe plan extern, Sudanul promovează o politică de neutralitate, de neaderare la blocurile militare și de neadmiere pe teritoriul său a bazelor militare străine. Guvernul Republicii Sudan se pronunță pentru reglementarea pe cale pașnică a problemelor litigioase internaționale, pentru dezarmare generală și totală, pentru coexistență pașnică între toate statele, indiferent de oriunduirea lor socială, pentru lichidarea definitivă a răsinoșului sistem colonial.

În opera sa de lichidare a urmărilor trecutului, pentru consolidarea independenței, Republica Sudan se bucură de simpatia și sprijinul țărilor socialiste. R. P. Română, care a promovat și promovează consecvent o politică de sprijinire a aspirațiilor de libertate a popoarelor Africii, a salutat cu bucurie proclamarea independenței Sudanului.

Cu prilejul celei de-a opta aniversări a proclamării Republicii Sudan, poporul român, tineretul patriei noastre, urează poporului sudanez noi succese în lupta sa pentru consolidarea independenței, pentru progresul țării.